

**ЕМОЦІЙНИЙ КОМФОРТ СЕРЕДОВИЩА – ОДИН ІЗ ФАКТОРІВ
КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ЗАКЛАДУ ПОЗАШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ**
(на прикладі Центру дитячої та юнацької творчості Горішньоплавнівської
міської ради Кременчуцького району Полтавської області)

*Тесля Л.В.
Полтава, Україна*

Підвищення конкурентоспроможності української національної освіти у Європі передбачає, зокрема, і створення відповідного емоційно-комфортного середовища у закладах освіти. Ні для кого не секрет, що нині часті непосильні розумові навантаження дітей, їхні неврози, психоемоційне вигорання, психосоматичні захворювання педагогів, інші негативні фактори призводять до розвитку у зовсім юних психоемоційної дезадаптації. Давно вже нам усім потрібно орієнтуватися на гуманно-культурологічну, особистісно-орієнтовану парадигму освітнього процесу.

Нинішня модернізація системи нашої освіти в цілому торкається і емоційного комфорту дітей, адже зміни в соціумі спричиняють і на цей процес свій безпосередній вплив, оскільки визначають саме ті психологічні умови, в котрих юні отримуватимуть знання, уміння та, можливо, оволодіватимуть майбутніми професіями, а далі – здійснюватимуть і саму професійну діяльність. Важливу роль при цьому відіграє мотивація, одним же із головних мотивів стає інтерес до навчання, а він, як відомо, ніколи не буває беземоційним, особливо у дітей та підлітків.

Наш заклад позашкільної освіти – комплексного типу. Позашкільну освіту в ньому здобувають понад 1000 вихованців віком од 5-ти до 18-ти років у 22-х гуртках за напрямками: науково-технічний, туристично-краєзнавчий, військово-патріотичний, гуманітарний, художньо-естетичний, соціально-реабілітаційний, еколого-натуралістичний. Діяльність Центру спрямована перше на створення вільного й емоційно сприятливого виховного та освітнього простору для дітей та юнацтва міста Горішні Плавні з тим, аби забезпечити організацію змістовного дозвілля, розвиток природних нахилів та здібностей особистості, ранню профілізацію та врешті-решт – професійне самовизначення.

Щойнайглибша ж первинна місія закладу – закріпити а чи розбудити в кожній, без винятку, дитині віру у власні сили й можливості, всебічно розвивати людську особистість та надати здобувачам освіти певних умінь і навичок практичної спрямованості. Цьому слугуватиме, зокрема, і доброзичливий емоційний комфорт середовища Центру.

На початковому етапі дослідження стану такого комфорту, ми провели констатуючий експеримент через анкетування дітей, що ходять до Центру, котрий показав: у них на самісінькому початку навчальної діяльності інтерес до позашкільної освіти ще відносно слабкий. А дослідження, зокрема, Б.Г. Ананьєва [1, с. 15-24], а також А.М. Леонтьєва, С.Л. Рубінштейна, цілої

плеяди інших видатних вчених-психологів; Я. Коменського [2, с. 15], Д. Локка, К.Д. Ушинського, інших педагогів-науковців показують, що саме інтерес – важливий мотив, який сприяє ефективному розвитку різних видів діяльності й стимулює дитину на певний її вид, форму виявлення потреби особистості у пізнавальній діяльності (в силу її емоційної привабливості й життєвої значимості) через активне устремління до отримання знань, умінь, володінь. Саме тут в органічній єдності взаємодіють інтелектуальні, емоційні та вольові процеси.

Задля експериментального визначення типу освітнього середовища ми скористалися методикою векторного моделювання, розроблена В.А. Ясвіним [6], котра будується за системою координат: складається з вісі СЗ (свобода – залежність) та вісі АП (активність – пасивність). Результати вказали на більше початкове значення свободи й емоційно комфортного освітнього середовища, а вже до кінця експерименту значення вищевказаної активності освітнього середовища підвищилося, значення свободи й емоційно комфортного середовища стало набагато меншим. Розроблені й критерії та показники розвитку цікавості до освіти. Найбільш суттєве підвищення рівня розвитку інтересу дітей до позашкільної освіти спостерігається у групі, де активно використовувались можливі засоби й прийоми створення емоційно-комфортного освітнього середовища у Центрі. Це говорить про те, що воно має прямий вплив на ефективність розвитку інтересу до освіти.

Ми впевнені: один із показників інтегральної характеристики нашої професійності – здоров'язберігаюча компетентність педагога. Коли він майстерно володіє педагогічними навичками формування емоційного здоров'я у тих, хто у нього навчається, і технологією емоційно-вольової саморегуляції, то можна говорити про педагогічну майстерність. Емоційне здоров'я наших підопічних залежить од іміджу (виконує роль психотерапевтичну й регуляторну функцію) та емоційного стану педагога. Тож стараємося, щоб почуття радощів, віри, надії та любові, ентузіазму та навіть сентиментальності були присутні у нашому освітньому середовищі для дітей. Адже, як стверджують науковці, зокрема, професор Б. Ісаков, «Під час освітнього процесу мозок педагога... «променює» у довкілля слабкі та ультраслабкі електромагнітні хвилі, котрі складаються із тих легких матеріальних часток, які раніше фізики називали елементарними (насправді вони також, як і атом, мають свою складну будову). Енергетичні біополя, що формуються од того процесу та легко «вчитуються-зчитуються» нашою підсвідомістю й тілесно, діють незалежно від того, усвідомив той, що говорить чи слухає, енергетичну інформацію, чи вона закріпилася у ньому програмно, але чисто м'язево, ментально, а не лишень емоційно» [2].

Ми своїм педагогічним колективом Центру також у процесі дослідництва та щоденної роботи дійшли цілком практичного висновку: емоційне здоров'я дітей надзвичайно прямолінійно залежить від особистісно-професійних якостей педагогів та від загального комфорту освітнього середовища. Тож успішну діяльність Центру будемо вибудовувати, слідуючи

принципу заклад «радощів та здоров'я», про який нині багато говорять та пишуть в Україні. Принципи НУШ, без сумніву, будуть активно задіяні у щоденній роботі й у нашому Центрі дитячої та юнацької творчості, адже гарний емоційний стан дитини та педагога – речі взаємно надзвичайно тісно пов'язані.

Список використаних джерел:

1. Ананьев Б.Г. Человек как предмет. Избранные психологические труды : в 2-х т. Акад. пед. наук СССР. – М. : Педагогика, 1980. – (Труды действительных членов и чл.-корр. Акад. пед. наук СССР). 1 т. – С. 286.
2. Изард К.Э. Психология эмоций. – СПб. : Питер, 2002. – С. 464.
3. Коменский Я. Материнская школа. – М.: Учпедгиз, 1947. – С.104 с.
4. Леонтьев А.Н. Потребности, мотивы, эмоции. – М., 1971. – 40 с.
5. Шенцова О.М. Развитие интереса к обучению путем создания эмоционально-комфортной образовательной среды. Открытое образование. 2017. URL: file:///D:/ИНтерес%20к%20обучению%20473-1083-1-SM.pdf (дата доступу: 20.02.2021).
6. Ясвин В.А. Исследования эмпирической среды в психологии: от методологических дискуссий к эмпирическим результатам CIBERLENINKA URL: <https://cyberleninka.ru/article/n/issledovaniya-obrazovatelnoy-sredy-v-otchestvennoy-psihologii-ot-metodologicheskikh-diskussiy-k-empiricheskim-rezultatam> (дата доступу: 19.02.2021).

АНАЛІЗ УМОВ ІНФОРМАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВЕДЕННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У ЗАКЛАДІ ОСВІТИ

*Ткаченко М.А.
Полтава, Україна*

Науковий керівник: Школяр С.П. – к.т.н., доцент

Сьогодення вимагає, що здійснення будь-якого виду діяльності в різних галузях передбачає введення інновацій, в тому числі й освітянській сфері. Це торкається й закладів середньої освіти, вміння їх колективів, керівництва мобільно використовувати сучасний інформаційний простір, доводячи інформацію до учасників освітнього процесу – учнів, батьків, викладачів, стейкхолдерів. Ці вимоги притаманні концепції Нової української школи [1].

Аналіз умов ведення інноваційної діяльності у закладі освіти проведемо на прикладі Степненського навчально-виховного комплексу, а саме його офіційного сайту. По суті розглянемо механізми подачі інформації самим закладом, його самооцінку на ринкові освітніх послуг, аспекти інноваційності в діяльності.

Слід зазначити, що сайт дозволяє легко побачити структуру та органи управління закладу (рис. 1), який очолює директор НВК – Ткаченко Микола Карпович.